

РЕШЕНИЕ

№ 6794

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7426** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Мега Ел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. В., срещу Решение № 2625 от 04.06.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 96 състав, по н.а.х. дело № 15782/22г., с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2200626/15.11.2022г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С. област, с което е наложена имуществена санкция на касатора за извършено административно нарушение по чл. 160, ал. 1 от Кодекса на труда в размер на 1500 лева.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че неправилно е прието от съда, че процесните АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи. Счита се, че е нарушена нормата на чл.40, ал.1 ЗАНН, тъй като АУАН не е съставен в присъствието на упълномощено лице на дружеството. Твърдят се допуснати нарушения на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН при съставянето на АУАН и издаване

на наказателното постановление, тъй като не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и датата. Отделно от това касаторът счита, че неправилно е прието от решаващия орган, че е осъществил състава на нарушение по чл. 160, ал. 1 от КТ. Счита се, че в случая се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Моли се за отмяна на въззивното решение и издаденото наказателно постановление, при условията на евентуалност- да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав. Претендират се разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за присъждането на разноски .

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област, чрез процесуалния си представител юрк. И. оспорва жалбата. Моли съда да я остави без уважение, тъй като не са налице основания за отмяна на първоинстанционното решение, което намира за съобразено с доказателствата и материалния закон, при липсата на нарушение на съдопроизводствените правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Прокуратурата на Р България, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, моли решението на СРС да се потвърди като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

С наказателно постановление № 23-2200626/15.11.2022г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“- С. област, е наложена имуществена санкция на „Мега Ел“ ЕООД за извършено административно нарушение по чл. 160, ал. 1 от Кодекса на труда в размер на 1500 лева.

Фактите са установени при извършена проверка за спазване на разпоредбите на действащото трудово законодателство и са отразени в акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-2200626/24.10.2022г., въз основа на който е издадено и оспореното пред въззивния съд наказателно постановление.

С процесния съдебен акт въпросното наказателно постановление- № 23-2200626/15.11.2022г., е изцяло потвърдено.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав е приел, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Приел е за безспорно установено, че „Мега Ел“ ЕООД в качеството му на работодател е разрешил ползването на неплатен отпуск на лицето И. И. без искане от негова страна за ползване на неплатен отпуск за месец май 2022г. в размер на 19 дни, с което е нарушил чл. 160, ал. 1 от КТ. Отчел е размера на предвидената за нарушението имуществена санкция и излагайки обстоятелствата на извършеното нарушение е намерил, че санкцията е законосъобразно наложена, излагайки и аргументи защо извършеното административно нарушение не представлява маловажно по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав, който на основание чл.220 от АПК приема за доказани фактите, така както са установени от

СРС, 96 състав.

Наведените в касационната жалба доводи от касатора за незаконосъобразност на първоинстанционното решение настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

Правилно районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентен орган. Считано от 15.10.2022г. е в сила нов Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (УП), приет с ПМС № 313 от 05.10.2022г. (обн. ДВ. бр.81 от 11 октомври 2022г.). В разпоредбата на чл.21 от същия са регламентирани правомощията на контролните органи. В ал.4 е посочено: „Служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.“ Съгласно чл.20, ал.2, т.2 от Устройствения правилник директорите в дирекции Инспекции по труда „осъществяват правомощия на административнонаказващ орган съобразно компетентността на актосъставителите“. Видно от цитираните разпоредби и предвид длъжностните качества на актосъставителите, както и представените в тази връзка доказателства по делото, а именно Заповед № 3-0864/17.10.2022г. издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ същите се явяват компетентни органи, противно на изложените в жалбата възражения.

Както в АУАН, така и НП като място на извършване на нарушението е посочено – офис в [населено място], [улица]. Така посоченото не ограничава възможността на санкционираното лице да разбере кое е мястото, на което се твърди същото да е извършено или да води до неяснота досежно това обстоятелство. Последното се основава и на факта на изрично вписване както в АУАН, така и в НП на седалището и адреса на управление на дружеството-работодател „Мега Ел“ ЕООД като обект на извършената проверка, съответно място на констатиране на нарушението. Само по себе си естеството на нарушението е такова, че то възниква в седалището на юридическото лице, там където то се управлява поначало, поради което следва да се приеме, че мястото на нарушението е седалището и адреса на управление на дружеството - касатор.

Не се споделят възраженията в касационната жалба досежно датата на нарушението. Безспорно е по делото, както и кореспондиращо с доказателствата към момента на проверката на 06.10.2022г. (на място) и 24.10.2022г. (за приключване на проверката по документи), че искане от лицето И. В. И. за разрешаване на ползване на неплатен годишен отпуск за периода от 19 работни дни, считано за месец май 2022г., до работодателя „Мега Ел“ ЕООД, както и заповед за ползване на посочения отпуск, не са представени. Т. искане не е представено на проверяващите, а изрично самото лице И. И. в жалбата си до ДИТ С. област е посочил, че воденето му в неплатен отпуск не отговаря на истината. В тази връзка са и свидетелските показания на св. Б. Н. и св. А. Г., от които се установява, че към момента на извършване на проверката на място и по документи искане за ползване на неплатен отпуск от лицето И. И. не е представяно. В случая както в АУАН, така и в НП, за дата на извършване на нарушението е посочена 03.05.2022г., като видно от представените по делото писмени и гласни доказателства, в посочения период с начална дата 03.05.2022г. И. И. е бил воден като лице в неплатен годишен отпуск.

Няма спор по делото, че „Мега Ел“ ЕООД е работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР

на КТ и като такъв участва в трудовите правоотношения, възникващи с наетите от него работници и служители. Съдържанието на трудовото правоотношение е уредено в чл. 124 от КТ, която регламентира правата и задълженията на страните по това правоотношение. По силата на визираната правна норма работникът или служителът е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил и да спазва установената трудова дисциплина, а работодателят - да осигури на работника или служителя условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение за извършената работа. Съгласно чл.160, ал.1 КТ работодателят по искане на работника или служителя може да му разреши неплатен отпуск независимо от това, дали е ползвал или не платения си годишен отпуск и независимо от продължителността на трудовия му стаж. Липсата на искане от страна на работника за разрешаване ползването на неплатен отпуск и обстоятелството, че въпреки това такъв е разрешен, обосновават извод за осъществено от дружеството работодател нарушение на чл.160, ал.1 КТ. Установеността на нарушението обуславя правилността на наложеното административно наказание и санкция по чл. 414, ал. 1 от КТ.

Санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 1 от КТ предвижда, че работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. Имуществената санкция в случая е наложена на юридическо лице - работодател в установения от закона минимален размер, което не позволява нейното намаляване – арг. от чл. 27 ал.5 от ЗАНН.

От друга страна, фактите по делото сочат с категоричност, че към датата, приета за дата на извършване на нарушението, лицето И. И. не е отправило искане за разрешаване ползването на неплатен годишен отпуск за месец май 2022г., което обстоятелство се установява от приобщените по делото писмени и гласни доказателства. Установено е и обстоятелството, че и вследствие на извършеното нарушение са настъпили вредни последици за И., съгласно разпореждане от 18.08.2022г. на ТП НОИ – Р..

Работодателят по искане на работника или служителя може да разреши ползването на неплатен годишен отпуск; при липсата на такова отправено искане, в периода на неплатен годишен отпуск по отношение на И. И. е било налице събитие, увреждащо здравето и живота на работника, което не би могло да бъде обезщетено. Следователно, в случая разпоредбата на чл. 415в от КТ не може да намери приложение, тъй като с оглед характера на извършеното нарушение не са налице кумулативно предвидените предпоставки на текста.

С тези аргументи касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96^{-ти} състав е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора „Мега Ел“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ С. област, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение за представителството пред касационната инстанция, чийто размер, предвид невисоката сложност на делото, съдът определя на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, 26^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 2625 от 04.06.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав, по н.а.х. дело № 15782/22г.

ОСЪЖДА „Мега Ел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С. област юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.